

CARTA A BARCELONA

CUP Capgirem Barcelona

Adrecem aquesta carta a les dones i homes de la ciutat que, més enllà de simpaties i militàncies polítiques diverses, assumeixen la necessitat d'endegar un procés de transformació social de Barcelona per millorar les condicions de vida de la classe treballadora. Per a la CUP, el període històric de l'anomenada Transició ha estat la constatació d'un engany sostingut contra les classes populars: la perpetuació de les eines de dominació de l'aparell estatal franquista, amb la participació de la burgesia regionalista catalana i de les elits polítiques i sindicals d'una esquerra política que des de la fi dels setanta va renunciar a aplicar polítiques emancipadores, ens ha conduït a un cul-de-sac agreujat pel procés de reordenació del capitalisme global als darrers set anys (reconcentració de poder i capital, i miserabilització de la classe treballadora en el marc de la Unió Europea a partir de l'apel·lació al "retorn del deute": explotades i desposseïdes, damunt resulta que devem diners a les mateixes elits que s'enriqueixen a costa nostra).

Portem anys assistint a una precarització insuportable de les condicions laborals i salarials de la majoria social treballadora de Barcelona, a uns percentatges d'atur –especialment juvenil– escandalosos, a la cronificació de pensions de misèria per a la gent gran, a un desbaratament integral dels serveis públics –educació, sanitat, serveis socials– amb el consegüent trasllat de les feines de manteniment de la vida a les esquenes de les dones, forçades a dur a terme aquestes tasques de manera gratuïta, a una impossibilitat creixent per a tanta gent d'accedir a mitjans d'existència bàsics com l'habitatge o l'energia, a una manca de cobertures socials sagnants i a la reproducció de mecanismes d'acció política institucional classistes que converteixen la participació popular en mera teatralització. Tot plegat s'esdevé a través de la manca de polítiques socials i culturals que resolguin l'espectre ampli de processos d'inferiorització de les dones treballadores en el context de la dominació patriarcal, o que solucionin la inferiorització d'aquelles dones i homes vingudes de l'Àfrica, Àsia i Amèrica en cerca una oportunitat per desenvolupar una vida digna i que, malgrat la seva integració a la societat catalana i barcelonesa, no disposen ni tan sols de drets elementals com el dret de vot tot i portar deu i quinze anys vivint-hi. L'any 2015, a Barcelona, el grau de pobresa remet en molts àmbits a la Postguerra, per a vergonya dels governants de tots els colors.

Per a la CUP, l'aprofundiment del procés col·lectiu cap a la independència de Catalunya i dels Països Catalans que estem vivint, i pel qual l'esquerra independentista ha lluitat sota la repressió franquista i de la Transició, enllaça el trencament amb un estat totalitari i arcaic com l'espanyol i alhora el trencament amb un sistema social com el capitalisme patriarcal, basat en l'explotació d'una minoria sobre la gran majoria. Aquesta irracionalitat profunda de la història (la mateixa irracionalitat que sosté els privilegis que comporta l'existència de la monarquia) que des del 1977 se'ns pretén fer concebre com a "normalitat democràtica", topa amb la necessitat de les classes populars de Barcelona de fer un pas definitiu cap a la llibertat i la justícia social. Sense marxa enrere.

Això exigeix endegar passos concrets: desobeir una legalitat jurídic-política imposada per l'estat espanyol des de fa més de 300 anys per la força de la imposició militar, i articular noves legalitats i estructures de poder popular. La ruptura amb dècades d'autonomisme burgès, la ruptura respecte a un estat espanyol reaccionari i classista, i l'ensorrament de les polítiques liberals i antiecològiques de la burgesia local, només es poden donar integrant-hi la consecució de la independència, l'emancipació de la classe treballadora i la superació de les desigualtats de gènere. La independència que volem realitzarà un futur digne per a les nostres filles i fills: com a primer pas es tracta senzillament de repartir la riquesa i els treballs.

Les raons de la nostra proposta de votar l'adhesió de Barcelona a l'Associació de Municipis per la Independència les vinculem amb la voluntat popular d'esborrar la taca negra de l'opressió capitalista, feixista, colonial, esclavista i patriarcal reflectida al nomenclàtor, els monuments i la relació obscena de filles i fills "predilectes" de la ciutat. D'entrada, el suport a l'AMI no és un suport a la dominació ideològica de les

direccions polítiques i de les grans empreses rere CiU, ni a les estratègies de CiU d'alentir i dinamitar el procés d'alliberament del nostre poble, al contrari: la CUP confrontem el classisme de les elits convergents en tants i tants àmbits socials amb una concepció de la societat catalana basada en allò que des de fa 200 anys les classes treballadores europees anomenem *el bé col·lectiu* com el màxim referent de la societat. Que la burgesia regionalista ocultia la lluita de classes amb la senyera és sabut, de la mateixa manera que segles enrere les elits esclavistes locals apel·laren al "progrés" per justificar el tràfic massiu de persones i el terrorisme colonialista. Igualment, és sabut que les direccions respectives de la suposada esquerra parlamentària catalana (PSC, ICV, ERC) ja fa més de 30 anys que han renunciat a canviar realment la societat. Quanta militància d'esquerres ha abandonat l'esperança de la militància combativa des del 1978?

Som en un moment històric que demana l'explicitació de la voluntat popular per deixar enrere un passat i un present obscurs: hem d'aprofundir la mobilització popular fins a les últimes conseqüències. Que Barcelona ho tingui clar: no hi haurà transformació social sense independència, ni hi haurà independència sense transformació social. Entenem les plebiscitàries com a referèndum per no repetir mai més pressupostos autonòmics de misèria. I que quedi clar que no es podrà equiparar cap referèndum sobre una futura constitució catalana amb un referèndum sobre la independència que ja haurem votat el 27S del 2015. Prou martingales, s'ha acabat. Comencem a construir-nos per ser lliures.

La CUP associem aquest suport a la independència mitjançant l'adhesió a l'AMI (també per introduir-hi un contrapès polític anticapitalista i feminista) amb un seguit de reivindicacions que ressignifiquin la ciutat tot alliberant-la de la infame simbolització feixista que se'ns imposa. Proposarem al ple municipal que s'enretirin les banderes espanyoles dels edificis públics municipals, començant pel de la pl. Sant Jaume; que es manifesti el rebuig la responsable de la Delegació del Govern espanyol a Catalunya, María de los Llanos de Luna (distingim aquí el personal treballador de l'Administració estatal del que n'és la màxima figura política); que s'iniciï un procés amb la participació popular, veïnal i associativa que parteixi del nomenclàtor, la monumentalització i el nomenament de filles i fills predilectes de la ciutat anterior al 1939 per fer desaparèixer el que els governs municipals de tots els colors no han volgut esborrar fins ara: tota simbologia totalitarista (no sols franquista), burgesa i socialment classista, borbònica, masclista, esclavista i nacional-catolicista. Cal recuperar el fil roig de la memòria col·lectiva: el dels combats i les resistències individuals i col·lectius contra la injustícia i l'opressió. Recuperar antigues nominacions i n'introduïrem de noves. La Barcelona antiautoritària i rebel continua viva perquè res és més políticament racional que l'anhel de la revolució per construir una societat nova. L'esquerra independentista beu dels 200 darrers anys de lluita de la classe treballadora de Barcelona contra l'opressió colonial i capitalista. Som el contrari de qualsevol de les variants (liberal o socialdemòcrata) del regionalisme burgès. Per això desitgem replantejar i debatre la presència d'espais militars a la ciutat, tant per la negra funció històrica que s'hi ha desenvolupat com per la dimensió tothora antimilitarista de Barcelona.

Finalment, cridem l'Ajuntament de Barcelona a expressar el suport al ventall d'actes de tota mena que l'Onze de Setembre vinent reivindicaran la independència com un mitjà per dissoldre al clavegueram de la història el règim del 1978 i totes les formes de dominació antiobrera, anticatalana i patriarcal que s'hi encarnen. La CUP en diem "Independència per canviar-ho tot." Som-hi!

Barcelona 3 de setembre de 2015

Candidatura d'Unitat Popular - Capgirem Barcelona